

REPUBLIKA SLOVENIJA
**DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA
ZA REVIZIJO POSTOPKOV
ODDAJE JAVNIH NAROČIL**

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-145/2026-7

Datum: 22. 10. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana, kot predsednika senata, ter dr. Mateje Škabar in Aleksandra Petrovčiča, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava ognjevarnih omar*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja IMEXA, d.o.o., Zaloška cesta 163, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Godec Černeka Nemec, odvetniška družba, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika DARS, d.d., Ulica XIV. divizije 4, Celje (v nadaljevanju: naročnik), dne 22. 10. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 1 in v sklopu 2, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-ek-000115/2026 z dne 25. 8. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 6.335,94 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo dne 22. 6. 2026 objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN004990/2026-EUe16/01 in v Uradnem listu pod št. objave 425491-2026. Naročnik je javno naročilo razdelil na dva sklopa, in sicer sklop 1: »*Omara za varno shranjevanje akumulatorskih baterij*« (v nadaljevanju: sklop 1) in sklop 2: »*Ognjevarna omara za nevarne snovi*« (v nadaljevanju: sklop 2).

Naročnik je z dokumentom »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-ek-000115/2026 z dne 25. 8. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila) javno naročilo v sklopu 1 in v sklopu 2 oddal ponudniku TREVIS, d.o.o., Dragomelj 83, Domžale (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Iz obrazložitve odločitve izhaja, da se je dopustna ponudba izbranega ponudnika glede na merilo za oddajo javnega naročila v obeh sklopih uvrstila na prvo mesto.

Vlagatelj je z vlogo z dne 4. 9. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila v obeh sklopih ter povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj navaja, da je ponudba izbranega ponudnika v obeh sklopih nedopustna. Izbrani ponudnik ni izpolnil naročnikove zahteve glede navedbe proizvajalca in ponujenega modela. V sklopu 1 je izbrani ponudnik kot proizvajalca navedel »*PRIO-TREVIS*«, ki ne obstaja, kot model pa »*ESL92.12444*« in »*ESL92.06444*«. Glede na ti oznaki gre za proizvajalca PRIORIT, ki ponuja omare PRIOCAB-Li EI90. Oznaki ESL92.12444 in ESL92.06444 sta osnovni oznaki za omari, ki omogočata shranjevanje, za varno polnjenje baterij pa je potrebna še ustrezna BAT različica. Obstaja 10 modelov omare ESL92.12444 in 6 modelov omare ESL92.06444, ki se med seboj razlikujejo po dodatku k nazivu in specifikacijah glede vtičnic. Naročnik ne more ugibati, katera različica je ponujena in nadomestiti volje izbranega ponudnika, v tem delu tudi ni dopustno pojasnjevanje ali dopolnjevanje ponudbe. Brez konkretne navedbe ponujenega modela ni mogoče preveriti ponudbe. Ne glede na to, kateri model omare bi bil ponujen, niso izpolnjene zahteve glede talne kadice, kota odpiranja vrat, ognjevarne kableske uvodnice, števila vtičnic, prikaza stanja zagotavljanja informacij o trenutnem stanju omare in glede števila ključev. Tudi v sklopu 2 je izbrani ponudnik kot proizvajalca navedel »*PRIO-TREVIS*«, ki ne obstaja, kot model pa je navedel »*EN90-120*«. Izbrani ponudnik ima pod to interno oznako na spletni strani objavljeno sliko omare PRIOCAB Typ90, proizvajalca PRIORIT, ki ne izpolnjuje zahteve glede višine rastra in glede ozemljitve priključka po smernici TRBS 2153.

Izbrani ponudnik v vlogi z dne 14. 9. 2026, s katero se je opredelil do revizijskih navedb, navaja, da zapisa »*PRIO-TREVIS ESL92.12444*« in »*PRIO-TREVIS ESL92.06444*« predstavljata komercialna naziva posebnih izvedb omar. »*PRIO-TREVIS*« je naveden kot proizvajalec, ker gre za izdelke, ki bodo proizvedeni v proizvodnih obratih podjetja PRIORIT AG po tehnični dokumentaciji, pripravljeni s strani izbranega ponudnika. Slednji bo tehnične dokumente pripravil v skladu z vsemi zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Proizvajalec PRIORIT AG ima poleg številnih modelov, objavljenih na spletni strani, še modele, ki niso objavljeni na spletni strani, ker jih je preveč oz. se izdelajo v skladu z zahtevami naročnika, kot v konkretnem primeru. Vlagatelj ponuja identično omaro proizvajalca PRIORIT, ki je izdelana za posrednika LaCont. Če vlagatelj uspe z zahtevkom za revizijo, bo naročnik od vlagatelja kupil identične omare, kot jih ponuja izbrani ponudnik, po višji ceni. Omare ESL92.12444, kar je enako PRIOCAB-Li EI90 ESL92.12444.BAT12BT, in omare ESL92.06444, kar je enako PRIOCAB-Li EI90 ESL92.06444.BAT04BT, izpolnjujejo naročnikove zahteve. Tudi navedba »*PRIO-TREVIS EN90-120*« v sklopu 2 predstavlja komercialni naziv posebne izvedbe omar. »*PRIO-TREVIS*« je naveden kot proizvajalec, ker gre za izdelke, ki bodo proizvedeni v proizvodnih obratih podjetja PRIORIT AG, po tehnični dokumentaciji, pripravljeni s strani izbranega ponudnika. Slednji bo tehnične dokumente pripravil v skladu z vsemi zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Ponujene omare so skladne z zahtevami naročnika.

Naročnik je dne 24. 9. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov. Izbrani ponudnik je v obeh sklopih kot proizvajalca ponujene opreme navedel »*PRIO-TREVIS*«, kot model je v sklopu 1 navedel »*ESL92.12444*« in »*ESL92.06444*«, v sklopu 2 pa »*EN90-120*«. Ob upoštevanju navedbe »*PRIO-TREVIS*«, ki vsebuje kratico »*PRIO*«, skupaj z navedenimi modeli, je jasno, da izbrani ponudnik ponuja opremo proizvajalca PRIORIT, kar potrjuje tudi vlagatelj, ko zatrjuje, da oprema tega proizvajalca ni skladna z zahtevami naročnika. Iz ponudbe izbranega ponudnika je jasno razviden proizvajalec ponujene opreme; zgolj dejstvo, da ta ni naveden s

popolnim nazivom oz. da je naveden na drugačen način, ne predstavlja podlage za zavrnitev ponudbe. Naročnik nadalje navaja, da je bila v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahtevana navedba modela ponujene opreme, ni pa bila zahtevana navedba dodatnega tipa, podtipa, variante, kataloške številke ali drugega podrobnejšega podatka, s katerim bi ponudnik dodatno opredelil ponujeno opremo; prav tako ni bilo določeno, na kakšen način mora biti naveden model, kot tudi ne, da mora biti ta naveden z oznako oz. poimenovanjem, ki ga zanj uporablja proizvajalec. Ker dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ni določala nobenih dodatnih zahtev glede načina navedbe modela, je izbrani ponudnik z izpostavljenim zapisom modela sledil zahtevam naročnika. Če bi naročnik štel, da navedba modelov ni ustrezna, bi ponudbo presojal na podlagi zahtev, ki niso bile vnaprej določene. Morebitnega dvoma glede razlage zahteve glede navedbe modela ne bi bilo mogoče razlagati v škodo izbranega ponudnika. Pojem model je mogoče razumeti na različne načine in ne nujno kot tovarniški model oz. kot oznake modela, kot jo uporablja proizvajalec. Ponudbe izbranega ponudnika zato ni mogoče zavrniti iz razloga, ker navedeni modeli (po mnenju vlagatelja) niso dovolj natančno opredeljeni oz. ker ne predstavljajo uradnih oznak modelov proizvajalca. Izbrani ponudnik je navedel proizvajalca in model ter se zavezal, da bo opremo dobavil skladno z zahtevami iz tehničnih specifikacij. Naročnik nadalje navaja, da ni zahteval predložitve katalogov ali drugih dokazil, s katerimi bi ponudniki že v ponudbi izkazovali tehnične lastnosti ponujene opreme. Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila tudi ne predvideva, da se bo izpolnjevanje tehničnih zahtev preverjalo na podlagi javno dostopnih katalogov in spletnih strani proizvajalcev ali druge splošno dostopne tehnične dokumentacije, zato na podlagi splošnih katalogov, ki niso bili zahtevani in na katere se izbrani ponudnik ni skliceval, ni mogoče zaključiti, da ponujena oprema ne izpolnjuje zahtev naročnika. Ponudbo izbranega ponudnika je treba presojati glede na zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ne na podlagi dokumentov, ki jih je vlagatelj naknadno pridobil in katerih predložitve naročnik ni zahteval. Skladno s prakso Državne revizijske komisije brskanje po spletu in katalogih s strani naročnika ne more biti podlaga za ugotovitev neustreznosti ponudbe, zato se tudi ni mogoče opreti na podatke, ki jih je pridobil vlagatelj na spletni strani proizvajalca oz. kataloga. Vlagatelj navedbe o neizpolnjevanju zahtev utemeljuje z lastno pridobljenimi splošnimi katalogi, prospekti oz. navodili za uporabo. Dejstvo, da kakšna lastnost iz katalogov ni razvidna, še ne pomeni, da ponujena oprema te lastnosti nima. Tudi revizijskim navedbam o neustreznosti tistih tehničnih lastnosti, glede katerih se vlagatelj sklicuje na drugačne podatke iz splošnih katalogov, ni mogoče slediti. Vlagatelj se namreč sklicuje na dokumentacijo, v kateri so predstavljene osnovne oz. standardne izvedbe opreme, kar samo po sebi še ne pomeni, da je ponujena oprema omejena izključno na navedene tehnične lastnosti oz. da posameznih tehničnih lastnosti ob dobavi ni mogoče prilagoditi zahtevam naročnika.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 24. 9. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj v vlogi z dne 25. 9. 2026, s katero se je opredelil do navedb naročnika, vztraja pri podanih navedbah in dodaja, da naročnik pritruje, da izbrani ponudnik ni navedel proizvajalca in modela ponujene opreme. Naročnik je napačno navedbo proizvajalca namestil z drugim proizvajalcem, s čimer je ravnal v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Glede navedbe proizvajalca ne gre za očitno pomoto, ker brez dodatnega preverjanja ni mogoče ugotoviti, da se ostali ponudbeni podatki nanašajo na opremo proizvajalca PRIORIT. Izbrani ponudnik ni dovolj definiral ponujenega modela, saj je navedel le splošno oznako omar, ne pa dejanskega modela, ki definira konkretne lastnosti omar. Naročnik je zahteval navedbo modela, s čimer je zahteval navedbo konkretnega ponujenega modela omare in ne le zgolj splošne oznake. Pojem model je jasen; če ima posamezen tip/serija izdelka več modelov, je jasno da je treba navesti model, ki definira predmet. Oznake modelov določa proizvajalec. Vlagatelj ne očita izbranemu ponudniku, da ni predložil tehnične dokumentacije, pač pa, da ni navedel proizvajalca in modela ter da omare ne izpolnjujejo tehničnih zahtev, naročniku pa očita, da je

takšno ponudbo sprejel. Naročnik se ni opredelil do nobenega očitka glede skladnosti ponujenih omar z zahtevami, kar pomeni, da se strinja, da (vsaj standardna) oprema ne izpolnjuje zahtev.

Vlagatelj v vlogi z dne 9. 10. 2026, s katero se je opredelil do vloge izbranega ponudnika (slednjo je vlagatelju v vednost in morebitno opredelitev posredovala Državna revizijska komisija), vztraja pri podanih navedbah in dodaja, da izbrani ponudnik z navedbami o komercialnem nazivu ponujene opreme dejansko priznava, da ni navedel proizvajalca in modela ponujene opreme. Iz vloge izbranega ponudnika ni jasno razvidno, kaj ponuja, saj na enem mestu navaja model ESL92.06444.BAT02BT, na drugem pa ESL92.06444.BAT04BT. Izbrani ponudnik je za potrebe tega postopka pravnega varstva pripravil dokumentacijo, s katero želi opravičiti svojo ponudbo, saj so vsi dokumenti, priloženi vlogi izbranega ponudnika, nastali po poteku roka za oddajo ponudb, dva dokumenta pa sta tudi v tujem jeziku.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ponudbo izbranega ponudnika in v izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila. Državna revizijska komisija je nadalje vpogledala v listinsko dokumentacijo, priloženo zahtevku za revizijo, in sicer v slovenski jezik preveden del Navodil za montažo in uporabo izdelka PRIOCAB-Li EI90, v slovenski jezik preveden del kataloga za izdelek PRIOCAB-Li EI90, v slovenski jezik preveden del Navodil za montažo in uporabo omare za nevarne snovi proizvajalca PRIORIT, in v slovenski jezik preveden del kataloga za izdelek PRIOCAB Typ90. Državna revizijska komisija je nadalje vpogledala v dokument »Sklop 1: Tehnični opis« in dokument »Sklop 2: Tehnični opis«, ki ju je izbrani ponudnik predložil vlogi z dne 14. 9. 2026. Omenjeni vlogi je izbrani ponudnik priložil tudi dva dokumenta »Technical specification«, ki sta v tujem jeziku, s katerima želi dokazovati zatrjevano dejstvo, da so ponujeni izdelki skladni z zahtevami naročnika. Ker to dejstvo, kot bo razvidno v nadaljevanju, ni pravno odločilno dejstvo za rešitev konkretne zadeve in je zato izvedba tega dokaznega predloga nepotrebna, Državna revizijska komisija izbranega ponudnika (tudi ob upoštevanju načela hitrosti in učinkovitosti iz 9. člena ZPVPJN) ni pozvala na predložitev omenjenih dokumentov v slovenskem jeziku.

Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med strankama je sporno, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), ko je ponudbo izbranega ponudnika, ki se je glede na merilo za oddajo javnega naročila uvrstila na prvo mesto, ocenil za dopustno in posledično javno naročilo oddal izbranemu ponudniku.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev

iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Uvodoma gre ugotoviti, da je predmet javnega naročila nakup in dobava ognjevarnih omar. Naročnik je predmet javnega naročila razdelil na dva sklopa; v sklopu 1 naroča omare za varno shranjevanje akumulatorskih baterij SiS Li-Ion v dveh različnih dimenzijah, v sklopu 2 pa naroča ognjevarne omare za nevarne snovi. Ponudbeni predračun za sklop 1 vsebuje dve postavki, ponudbeni predračun za sklop 2 pa eno postavko. Naročnik je predmet javnega naročila in tehnične specifikacije za zahtevane omare določil v Poglavju 2 »*Tehnične specifikacije*« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da izbrani ponudnik, v nasprotju z zahtevami naročnika, ni navedel proizvajalca ponujene opreme in modela ponujene opreme, ter posledično ni opredelil ponujene opreme, in da omare, ki naj bi jih ponujal izbrani ponudnik, niso skladne z zahtevami naročnika. Državna revizijska komisija je najprej presojala navedbe strank in izbranega ponudnika, ki se nanašajo na navedbo proizvajalca in modela ponujenih omar.

Med strankama je nesporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (gl. točka 5.2.c Navodil ponudniku za izdelavo ponudbe (v nadaljevanju: Navodila) in ponudbeni predračun), da je naročnik zahteval, da ponudniki v stolpcu »*Ponujena oprema (proizvajalec in model)*« ponudbenega predračuna vpišejo proizvajalca ponujenih omar in model ponujenih omar. Ob tem je naročnik v točki 5.2.c Navodil določil: »*V kolikor proizvajalec in model z zadnjem stolpcu ne bosta navedena bo Naročnik ponudbo izločil kot nedopustno*«. Med strankama je nadalje nesporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, da naročnik ni zahteval predložitve tehnične dokumentacije za ponujene izdelke oz. ni zahteval, da ponudniki v ponudbi s predložitvijo kakršnihkoli dokazil izkažejo skladnost ponujenih omar s tehničnimi specifikacijami naročnika.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da se naročnikova zahteva, da ponudniki navedejo proizvajalca ponujene opreme in model ponujene opreme, nanaša na predstavitev predmeta ponudbe, ki je eden izmed ključnih delov ponudbe. Poseben pomen podatkom o proizvajalcu ponujene opreme in modelih ponujene opreme je v konkretnem primeru dal tudi naročnik, saj je ponudnike izrecno opozoril, da bo ponudba zavrnjena, če ne bodo navedeni podatki o proizvajalcu in modelu ponujenih omar. Podatek o proizvajalcu in modelu ponujenih omar ima v konkretnem primeru posebno težo tudi zato, ker je naročnik glede ponujene opreme zahteval izključno navedbo proizvajalca in modela ponujene opreme ter ni zahteval predložitve nikakršnih dokazil o tehničnih lastnostih ponujenih omar, posledično pa je naročnik pri identifikaciji predmeta ponudbe oz. pri ugotavljanju, katere konkretne omare ponudnik ponuja, izhajal izključno iz podatkov o proizvajalcu ponujene opreme in modelu ponujene opreme, ki jih je ponudnik navedel v ponudbi.

Z navedbo proizvajalca ponujene opreme in modela ponujene opreme so torej ponudniki identificirali ponujeni predmet. Identifikacija ponujenega predmeta ni zgolj formalnost, temveč nujen predpogoj za vsebinsko, objektivno in preverljivo presojo dopustnosti ponudbe. Identifikacija predmeta ponudbe predstavlja temelj za ugotavljanje, ali ponudba ustreza zahtevam naročnika, določenim v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, saj lahko naročnik skladnost ponudbe s tehničnimi specifikacijami presoja le, če je mogoče zanesljivo ugotoviti, kateri konkretni predmet ponudnik ponuja.

Naročnik sicer pravilno navaja, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni podal natančnejših navodil glede navedbe podatkov o proizvajalcu in modelu ponujene opreme in ni konkretiziral pojma »*model*«, vendar Državna revizijska komisija ugotavlja, da v konkretnem

primeru takšna izrecna pojasnila niti niso bila potrebna, saj je tudi brez njim povsem jasno, da so ponudniki morali pri izpolnjevanju zahteve naročnika glede proizvajalca in modela ponujene opreme zagotoviti takšno stopnjo konkretizacije predmeta ponudbe, ki omogoča njegovo zanesljivo identifikacijo brez potrebe po ugibanju ali sklepanju o tem, kaj je dejansko ponujeno. Ob tem ni ključno, na kakšen način so ponudniki opredelili predmet ponudbe, ali z navedbo komercialnega naziva ponujenega predmeta, kot izbrani ponudnik v postopku pravnega varstva poimenuje zapis v svoji ponudbi glede ponujenega predmeta, ali z nazivom, kot ga za ponujen predmet uporablja proizvajalec, za kar se zavzema vlagatelj, pač pa je ključno, da je iz ponudbenih podatkov glede proizvajalca in modela ponujene opreme jasno in nedvoumno razvidno, kateri konkretni izdelek konkretnega proizvajalca ponuja ponudnik. Na ponudnikih je bilo, da proizvajalca in model opredelijo tako natančno, da je mogoče nedvoumno identificirati ponujeno opremo in posledično preveriti, ali ta izpolnjuje tehnične in druge zahteve naročnika.

V obravnavanem primeru je izbrani ponudnik, kar je med strankama nesporno, v sklopu 1 glede prve postavke ponudbenega predračuna kot proizvajalca in model navedel »PRIO-TREVIS ESL92.1244«, glede druge postavke ponudbenega predračuna pa »PRIO-TREVIS ESL92.06444«, v sklopu 2 pa je izbrani ponudnik kot proizvajalca in model navedel »PRIO-TREVIS EN90-120«.

Niti naročnik niti izbrani ponudnik ne nasprotujeta navedbam vlagatelja v zahtevku za revizijo, da subjekt »PRIO-TREVIS« ne obstaja, da se oznaki »ESL92.1244« in »ESL92.06444« nanašata na omaro PRIOCAB-Li EI90 proizvajalca PRIORIT, in da je oznako »EN90-120« mogoče povezati z omaro PRIOCAB Typ90 proizvajalca PRIORIT, zato je Državna revizijska komisija, ob upoštevanju drugega odstavka 214. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, za priznana štela dejstva:

- da subjekt »PRIO-TREVIS« ne obstaja,
- da oznaki »ESL92.1244« in »ESL92.06444« v ponudbi izbranega ponudnika označujeta omaro PRIOCAB-Li EI90 proizvajalca PRIORIT, in
- da oznaka »EN90-120« v ponudbi izbranega ponudnika označuje omaro PRIOCAB Typ90 proizvajalca PRIORIT.

Upošteva se predstavljena nesporna in priznana dejstva gre pritrditi navedbam vlagatelja, da izbrani ponudnik niti v sklopu 1 niti v sklopu 2 ni sledil zahtevi naročnika glede navedbe proizvajalca ponujene opreme, saj je kot proizvajalca ponujene opreme navedel subjekt, ki (nesporno) ne obstaja, tj. subjekt »PRIO-TREVIS«. Da izbrani ponudnik niti v sklopu 1 niti v sklopu 2 ni sledil zahtevi naročnika glede navedbe proizvajalca, smiselno priznava tudi izbrani ponudnik, ko v vlogi z dne 14. 9. 2026 navaja, da je proizvajalec ponujene opreme subjekt PRIORIT AG in da je kot proizvajalca navedel »PRIO-TREVIS«, ker bodo zahtevane omare po njegovih zahtevah proizvedene v proizvodnih obratih subjekta PRIORIT AG. Ob tem gre dodati, da tudi v primeru, da bi bile zahtevane omare izdelane po zahtevah oz. navodilih izbranega ponudnika v proizvodnih obratih subjekta PRIORIT, kot to zatrjuje izbrani ponudnik, kot proizvajalca ni mogoče šteti »PRIO-TREVIS«, saj takšen subjekt ne obstaja. Zapis »PRIO-TREVIS« predstavlja zgolj umetno tvorjen izraz oz. skovanko, sestavljeno iz dela naziva dejanskega proizvajalca in izbranega ponudnika, in ne označuje samostojnega, obstoječega proizvajalca.

Četudi bi bilo mogoče slediti navedbam naročnika, da iz ponudbe izbranega ponudnika, upošteva se zapis »PRIO-TREVIS«, ki vsebuje »PRIO«, torej začetnice proizvajalca PRIORIT, in upošteva se, da oznaki »ESL92.1244« in »ESL92.06444« označujeta omaro PRIOCAB-Li EI90 proizvajalca PRIORIT, in da se oznaka »EN90-120« v ponudbi izbranega ponudnika nanaša na omaro PRIOCAB Typ90 proizvajalca PRIORIT, izhaja, da izbrani ponudnik ponuja omare proizvajalca PRIORIT, pa gre pritrditi navedbam vlagatelja, da iz ponudbe izbranega ponudnika

ni jasno razvidno, katere konkretne modele ponujenih omar (PRIOCAB-Li EI90 oz. PRIOCAB Typ90) izbrani ponudnik ponuja.

Izbrani ponudnik je v sklopu 1 kot model ponujene opreme navedel »ESL92.1244« in »ESL92.06444«; ti oznaki se (kar je med strankama nesporno) nanašata na omare PRIOCAB-Li EI90 proizvajalca PRIORIT, in sicer, kot je to razvidno iz v slovenski jezik prevedenega dela kataloga za omare PRIOCAB-Li EI90, se oznaka »ESL92.1244« nanaša na omare dimenzij 1804 x 1004 x 440 mm, oznaka »ESL92.06444« pa na omare dimenzij 904 x 1004 x 444 mm. Vpogled v del kataloga za omare PRIOCAB-Li EI90 proizvajalca PRIORIT potrjuje navedbe vlagatelja (katerim niti izbrani ponudnik niti naročnik ne nasprotujeta), da so omare PRIOCAB-Li EI90 na voljo v različnih konfiguracijah, pri čemer se konfiguracije omar razlikujejo glede na tehnične lastnosti (npr. glede števila vtičnic, glede števila mrežastih polic in razdelilnih letev ter glede (ne)obstoja sistema za gašenje), vsaka konfiguracija pa je označena s samostojno številko artikla oz. z dodatkom BAT k oznaki »ESL92.1244« oz. »ESL92.06444«. V katalogu za omare PRIOCAB-Li EI90 je predstavljenih 10 konfiguracij omare »ESL92.1244« oz. omare PRIOCAB-Li EI90 večjih dimenzij (tj. 1804 x 1004 x 440 mm), in sicer ESL92.1244.BAT, ESL92.1244.BAT-A, ESL92.1244.BAT09, ESL92.1244.BAT10, ESL92.1244.BAT11, ESL92.1244.BAT12, ESL92.1244.BAT13, ESL92.1244.BAT14, ESL92.1244.BAT15 in ESL92.1244.BAT16, ki se medsebojno razlikujejo glede obstoja krmilne enote, obstoja sistema za gašenje in števila vtičnic, ter 6 konfiguracij omare »ESL92.06444« oz. omare PRIOCAB-Li EI90 manjših dimenzij (tj. 904 x 1004 x 444 mm), in sicer ESL92.06444.BAT, ESL92.06444.BAT-A, ESL92.06444.BAT01, ESL92.06444.BAT02, ESL92.06444.BAT03 in ESL92.06444.BAT04, ki se med medsebojno razlikujejo glede obstoja krmilne enote, obstoja sistema za gašenje in števila vtičnic.

Upošteva se navedeno gre pritrditi smiselnim navedbam vlagatelja, da naročnik na podlagi ponudbe izbranega ponudnika ni mogel ugotoviti, kaj konkretno izbrani ponudnik ponuja oz. kateri konkretni omari iz skupine omar PRIOCAB-Li EI90 izbrani ponudnik ponuja. Na podlagi zapisa »ESL92.1244« in »ESL92.06444« v ponudbi izbranega ponudnika za sklop 1 je namreč mogoče ugotoviti zgolj, da izbrani ponudnik ponuja omari PRIOCAB-Li EI90, ni pa mogoče ugotoviti, katera modela oz. različici te omare ponuja. Če v okviru enega tipa omar obstaja več tehnično različnih različic, kot je to v obravnavanem primeru, za konkretizacijo ponujenega predmeta ne zadošča zgolj navedba tipa omar, ampak je potrebna navedba konkretne različice, ki je ponujena. Podatek o konkretnem ponujenem modelu omare PRIOCAB-Li EI90 oz. o konkretni različici omare PRIOCAB-Li EI90 je v obravnavanem primeru ključen podatek, saj brez njega, upošteva se, da se različice omare PRIOCAB-Li EI90 razlikujejo glede tehničnih lastnosti, ni mogoča presoja, ali je izbrani ponudnik ponudil takšne omare (oz. omare s takšnimi tehničnimi lastnostmi), ki so skladne z zahtevami naročnika. V obravnavanem primeru brez konkretne navedbe različice omare ni mogoč zaključek, da so ponujene omare skladne z zahtevo naročnika glede zahtevanega števila vtičnic (naročnik je zahteval, da imajo omare najmanj 20 vtičnic), saj različni modeli oz. različice omar PRIOCAB-Li EI90 omogočajo različno število vtičnic. Naročnik ne more, kot to pravilno navaja tudi vlagatelj, sam ugibati o tem, katero različico oz. kateri model omare PRIOCAB-Li EI90 ponuja izbrani ponudnik oz. ne more sam sklepati, da izbrani ponudnik ponuja različico omare z 20 vtičnicami, saj bi s tem dejansko sooblikoval oz. nadomestil vlagateljevo voljo, katero različico omare bo ponudil. Naročnik ni upravičen nadomestiti volje ponudnika; ponudnik je tisti, ki mora v ponudbi specificirati predmet ponudbe in tega ne more prepustiti naročniku, saj naročnik ne oblikuje ponudbe, pač pa jo zgolj pregleda in oceni.

Naročnik v postopku pravnega varstva niti ne zatrjuje, da je iz ponudbe izbranega ponudnika razvidno, kateri izmed različic omare PRIOCAB-Li EI90 izbrani ponudnik ponuja. Tudi izbrani ponudnik ne zatrjuje, da bi bilo iz njegove ponudbe razvidno, kateri izmed različic omare PRIOCAB-Li EI90 ponuja, pač pa šele v postopku pravnega varstva pojasnjuje, kaj konkretno ponuja. V tem delu prihaja izbrani ponudnik sam v seboj v nasprotje, saj na eni strani navaja, da

obstajajo modeli omar, ki niso objavljeni, ker se izdelajo po zahtevah naročnika, iz česar izhaja, da ne ponuja nobene izmed različic omare PRIOCAB-Li EI90, predstavljene v katalogu za te omare, ampak da ponuja različici omare, ki bosta izdelani po njegovih navodilih, na drugi strani pa pojasnjuje, kateri konkretni različici (predstavljeni v katalogu) naj bi predstavljali njegov zapis v ponudbi. Iz navedb izbranega ponudnika tako izhaja, da naj bi zapis »ELS92.12444« v okviru prve postavke ponudbenega predračuna v sklopu 1 pomenil različico ELS92.12444.BAT.12BT. Kot pravilno opozarja tudi vlagatelj, glede druge postavke ponudbenega predračuna v sklopu 1 iz enega dela vloge izbranega ponudnika (glej tabelo na str. 3) izhaja, da se njegov zapis v ponudbi nanaša na model ELS92.06444.BAT04BT (ki ima, kot to izhaja iz kataloga za omare PRIOCAB-Li EI90 proizvajalca PRIORIT, 20 vtičnic), iz drugega dela vloge (tj. dokument »Sklop 1: Tehnični opis«) pa izhaja, da se njegov zapis v ponudbi nanaša na model ELS92.06444.BAT02BT (ki ima, kot to izhaja iz kataloga za omare PRIOCAB-Li EI90 proizvajalca PRIORIT, le 10 vtičnic in ne 20, kot je to zahteval naročnik).

Smiselno enako gre ugotoviti tudi glede sklopa 2, v katerem je izbrani ponudnik kot model ponujene opreme navedel »EN90-120«; to oznako je (kar med strankami ni sporno) mogoče (ob upoštevanju slike, ki je ob tej oznaki objavljena na spletni strani izbranega ponudnika) povezati z omaro PRIOCAB Typ90 proizvajalca PRIORIT. Iz Navodil za montažo in uporabo omare za nevarne snovi proizvajalca PRIORIT, torej za omaro PRIOCAB Typ90, izhaja, da obstaja več različic te omare, ki se med seboj razlikujejo glede števila vrat, dimenzij, števila izvlečnih polic in podnožja. Na podlagi zapisa »EN90-120« v ponudbi izbranega ponudnika za sklop 2 (in upoštevanju slike, ki je ob tej oznaki objavljena na spletni strani izbranega ponudnika) je mogoče ugotoviti, da izbrani ponudnik ponuja omare PRIOCAB Typ90 proizvajalca PRIORIT, ni pa mogoče ugotoviti, kateri model oz. različico te omare ponuja – ta podatek je v obravnavanem primeru ključen podatek, saj brez njega, upošteva, da te omare obstajajo v različnih konfiguracijah, ni mogoča presoja, ali izbrani ponudnik ponuja takšno konfiguracijo omare, ki je skladna z zahtevami naročnika. V obravnavanem primeru brez konkretne navedbe različice omare ni mogoč zaključek, da so ponujene omare skladne z zahtevo naročnika glede zahtevanega števila polic (naročnik je zahteval, da imajo omare najmanj tri izvlečne police), saj različni modeli oz. različice omar PRIOCAB-Li EI90 omogočajo različno število polic. Izbrani ponudnik je šele v vlogi, podani v postopku pravnega varstva, pojasnil, da zapis »EN90-120« pomeni model »EN92: 163-120«, vendar takšnega zaključka na podlagi ponudbe izbranega ponudnika ni mogoče napraviti. Ob tem gre še dodati, da je iz navedbe »EN92: 163-120«, upošteva Navodila za montažo in uporabo omare za nevarne snovi, mogoče razbrati, da gre za omaro z 90 minutno požarno odpornostjo, dvojnimi vrati, višino 196 cm in širino 120 cm, ne pa tudi, katero različico omar glede števila izvlečnih polic ponuja izbrani ponudnik. Posamezne različice omare, ki se medsebojno razlikujejo (tudi) glede števila izvlečnih polic, namreč vsebujejo tudi dodatek k »EN92: 163-120« (npr. EN92: 163-120-4A, EN92: 163-120-5A, EN92: 163-120-6A).

Upošteva navedeno gre pritrditi navedbam vlagatelja, da ponudba izbranega ponudnika ni skladna z zahtevo naročnika glede navedbe proizvajalca in modela ponujene opreme, saj na podlagi ponudbe izbranega ponudnika ni mogoče ugotoviti, kaj konkretno ponuja izbrani ponudnik oz. katere različice omar izbrani ponudnik dejansko ponuja. Ker je že upošteva navedeno treba ugotoviti utemeljenost vlagateljeve zahteve za razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila v sklopu 1 in sklopu 2, Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni presojala revizijskih navedb, da omare PRIOCAB-Li EI90 in omare PRIOCAB Typ90 niso skladne z zahtevami, saj njihova obravnava ne bi mogla vplivati na vsebinsko drugačno odločitev Državne revizijske komisije v tem postopku. Ne glede na navedeno Državna revizijska komisija še dodaja, da naročnik navedbam o neskladnosti teh omar z njegovimi zahtevami sploh ne nasprotuje in tako ne zatrjuje, da ti omari ustrezata zahtevam. Četudi naročnik ni zahteval predložitve tehnične dokumentacije, na podlagi katere bi presojal skladnost ponujenih omar z zahtevami, mu to ne daje podlage, da

javno naročilo odda ponudniku, čigar ponudba v delu, ki se nanaša na predmet, ni skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in je kot taka nedopustna. Ob tem gre poudariti, da če vlagatelj v postopku pravnega varstva zmore trditveno in dokazno breme, je na naročniku, da (četudi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ne zahteva predložitve tehnične dokumentacije, na podlagi katere bo presojal skladnost ponujene opreme za zahtevami) zatrjuje (in dokaže), da so očitki v zahtevku za revizijo neutemeljeni oz. da je njegova odločitev o oddaji naročila zakonita, ker je ponujeni predmet skladen z zahtevami naročnika.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo uspel izkazati, da ponudba izbranega ponudnika ni skladna z zahtevo naročnika glede navedbe proizvajalca in modela ponujene opreme, in da naročnik na podlagi ponudbe izbranega ponudnika ni mogel ugotoviti, katere konkretne omare izbrani ponudnik dejansko ponuja, posledično pa tudi ni mogel zaključiti, da so ponujene omare skladne z zahtevami, določenimi v tehničnih specifikacijami. S tem ko je naročnik kljub umanjkanju zahtevane konkretizacije ponujenega predmeta ponudbo izbranega ponudnika označil za dopustno in izbranemu ponudniku oddal predmetno javno naročilo (v sklopu 1 in sklopu 2), je naročnik ravnal v nasprotju s točko 5.2.c Navodil in prvim odstavkom 89. člena ZJN-3, v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 1 in v sklopu 2, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 313/2026-ek-000115/2026 z dne 25. 8. 2026.

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka oddaje predmetnega javnega naročila v delu, v katerem je bil razveljavljen, naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje tega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek javnega naročanja s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojiti ponudbe izbranega ponudnika opraviti skladno z določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določili ZJN-3, ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa in ob upoštevanju omejitev iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj zahteva povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 4.771,17 EUR,
- strošek odvetniške storitve za zahtevek za revizijo v višini 1.700 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 1.244,40 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 27 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 19,76 EUR,
- stroške prevoda listin po računu, št. 2026-977 z dne 4. 9. 2026, v višini 300,61 EUR – ti stroški so bili potrebni za postopek pravnega varstva, saj mora stranka predložiti listino, na katero se sklicuje v dokaz svojih navedb, listini v tujem jeziku, pa mora biti priložen tudi overjen prevod (drugi odstavek 226. člena ZPP, v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenih stroškov za odvetniške storitve za sestavo vloge z dne 25. 9. 2026 (s katero se je opredelil do naročnikovih navedb v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo) in za sestavo vloge z dne 9.10. 2025 (s katero se je opredelil do vloge izbranega ponudnika), saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v izpostavljenih vlogah niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve. Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala priglašenega presežka nad priznanimi stroški za izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT, saj za njihovo priznanje ni podlage v OT.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 6.335,94 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, v 30 dneh od vročitve te odločitve, in sicer neposredno pisno pri sodišču, po pošti ali po elektronski poti (portal eSodstvo).

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.